

Motion – Nolltolerans mot kränkningar, trakasserier och hot

Samhället har förändrats under de senaste åren. Kränkningar och hot är mer vanligt än någonsin tidigare för politiskt aktiva. Social media, sms, telefon, brev – sättet att nå folkvalda är stort. Metoo satte också fokus på ett område som det talats tyst om. I #maktenskorridorer, politikens yttrandekorridor kring sexuella trakasserier visar på det stora problemet som finns även i politiken, i föreningar, i kommuner, i region och i riksdagen.

Moderaterna har idag dokument som beskriver hur kränkningar, trakasserier och hot ska hanteras. Dessa är framtagna centralt. Inget av detta ser vi i stadgar, i någon lokal policy eller är tyvärr känt hos medlemmar. Att bli utsatt för hot eller trakasserier är ensamt. Det ligger idag i den utsattes knä att själv hantera situationen. Så kan vi inte ha det. Kommunen och dess säkerhetsansvarige kan delvis stötta när problemen gäller allmänheten i relation till det kommunala förtroendeuppdrag en person har under en mandatperiod. Anmälan till förbundet leder sällan till något stöd.

Moderaterna har tillsatt en grupp för att arbeta med de fall som blev tydliggjorda #imaktenskorridorer. Här säger man bland annat att

”Jämställdhet är en frihetsfråga. Den senaste tidens #metoo-upprop visar att det i samhället finns en brist på respekt för kvinnors och flickors integritet. De begränsar deras vardag och frihet. Det handlar till exempel om nedsättande kommentarer, förminskande handlingar och – i sina värsta former - grova kränkningar, sexuellt våld och övergrepp. Allt detta är oacceptabelt”

Arbetet med att uppdatera och tydliggöra stadgan pågår centralt och i förbundet- men detta tar tid och vi behöver en förändring nu. En förändring som är anpassad efter de behov vi har i Kävlunge.

Vi har sett på nära håll i vår förening en förändring kring otrygghet och hot. Fler och fler har det senaste året/åren varit utsatta och det har tidvis varit svårt att få gehör och stöd i sin situation. Ofta har utgångspunkten varit att händelsen inte polisanmälts och därmed kan inget göras - och om händelsen har polisanmälts så inväntar man utredningen.

Detta är inte tryggt, säkert och ger inte stabilitet i föreningen. Utgångspunkten måste alltid vara den som blir utsatt och hens upplevelse av situationen. Känner hen sig otrygg, osäker och fundersam kring sitt fortsatta engagemang måste detta adresseras. En medlem som adresserar sin situation kan inte heller bli mött av skepticism, utan måste bli trodd och tas på allvar.

I den utsatthet som finns idag måste föreningen som helhet ha en tydlighet. Kränkningar, trakasserier i alla former och hot måste vi ha en nolltolerans för och detta måste uttalas tydligt. Dessutom måste våra medlemmar veta vad de kan förvänta sig för stöd om det oacceptabla sker. Vad gör föreningen, fullmäktigegruppen, vi förtroendevalda som kollegor? Vem ska en medlem kontakta om man känner sig utsatt? Vad ska den person som blir kontaktad göra? Om någon av medlemmarna utsätter någon annan för hot eller trakasserier – hur ska detta hanteras? Vad är konsekvenserna och hur länge varar konsekvenserna?

Politik är att påverka och politiker är utsatta. Om vi inte tar detta på allvar, och ser med stort allvar på den eskalation som skett de senaste åren - då kommer färre och färre vilja engagera sig. Särskilt med tanke på den potentiella risk som man inte bara utsätter sig själv för utan också den risk man utsätter sina anhängiga för.

Vi yrkar på att Kävlingemoderaterna skyndsamt tar fram ett tydligt policydokument med handlingsplaner att arbeta efter och som innehåller:

- Tydligt avståndstagande från all form av trakasseri, kränkningar och hot. Policyn ska tydligt visa att Kävlingemoderaterna alltid är på den utsattes sida och att det är därför det är centralt att agera för att säkra tryggheten för medlemmarna.
- En genomtänkt handlingsplan för att stötta de medlemmar som blir utsatta. Utgångspunkten är den utsattas upplevelse om situation, känner sig personen otrygg måste det adresseras och hanteras. Vem ska kontaktas, vad kan föreningen göra, vad ska fullmäktigegruppen göra, vilket stöd kan ges av vem. Detta är delar som handlingsplanen ska innehålla.
- En genomtänkt handlingsplan för agerande och hanterande av de medlemmar som bevisligen trakasserar, hotar och utsätter andra för kränkningar. Finns bevis och vittne måste föreningen kunna agera utan att polisanmälan krävs.

Vi yrkar på att årsmötet accepterar att policyn ska godkännas av en majoritet i KF-gruppen senast i augusti 2019 och därefter börja gälla – vi kan inte vänta tills nästa årsmöte.

Annsophie Thuresson

Anna Elmvik

Patrik Bengtsson

Alexandra Wallin

Julia Stala

Kajsa Persson

Mikael Elmvik

Stefan Sandor

Tynde Sandor

Inger Carlsson

Johan Ericsson

Mats Henriksson

Magnus Thuresson